

Datum van
inontvangstneming

:

06/05/2025

Zaak T-224/25

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

20 maart 2025

Verwijzende rechter:

Kúria (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 maart 2025

Verzoekende partij:

VÁM4ALL Kft. „in liquidatie”

Alperes:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting en douanediens, Hongarije)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Verzoek tot nietigverklaring van een besluit van de douaneautoriteit inzake de vaststelling van de douanewaarde en de oplegging van EU-recht.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

De verwijzende rechter dient in de eerste plaats te beoordelen of de douaneautoriteit die het primaire besluit heeft genomen rechtmatig heeft gehandeld door de primaire, op de transactiewaarde gebaseerde, methode voor de vaststelling van de douanewaarde niet toe te passen, op grond dat zij twijfelde aan de juistheid van de aangegeven transactiewaarde, in de tweede plaats of deze douaneautoriteit de krachtens de uitvoeringsverordening verplichte volgorde voor de methode van vaststelling van de douanewaarde van het goed in acht heeft genomen, en ten slotte of zij rechtmatig heeft gehandeld door de douanewaarde

uitsluitend op basis van bepaalde gegevens uit de nationale douanedatabase vast te stellen.

Rechtsgrondslag: artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 15, lid 1, van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „douanewetboek”) aldus worden uitgelegd dat de indirecte douanevertegenwoordiger, naast de documenten die noodzakelijk zijn voor de inklaring, ook in het bezit moet zijn van alle andere documenten met betrekking tot de ingevoerde goederen, waaronder ook de documenten betreffende de transactie (contract tussen de importeur en de verkoper, bankafschrift waaruit blijkt dat de goederen zijn betaald, bewijsstukken met betrekking tot de materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie van de goederen), en deze bij de controle ter beschikking van de douaneautoriteit moet stellen?
- 2) Moet artikel 140, lid 1, van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (hierna: „uitvoeringsverordening”) aldus worden uitgelegd dat de douaneautoriteit, bij invoer van bulkgoederen zonder unieke of specifieke eigenschappen, haar grondige twijfel om de transactiewaarde te aanvaarden terecht kan baseren op de omstandigheid dat de belastingplichtige, ondanks herhaalde verzoeken van de douaneautoriteit, niet met betrouwbare documenten heeft aangetoond dat de aankoop prijs werkelijk is betaald?
- 3) Indien de tweede vraag bevestigend wordt beantwoord, moet dan artikel 74, leden 1 en 2, van het douanewetboek aldus worden uitgelegd dat de douaneautoriteit de toepassing van de in dat artikel omschreven bijkomende methode kan uitsluiten omdat de indirecte douanevertegenwoordiger geen gegevens heeft verstrekt over de voornaamste kenmerken van het goed (materiële kenmerken, kwaliteit en reputatie)?
- 4) Indien de derde vraag bevestigend wordt beantwoord, kan dan de toepassing van de in artikel 74, lid 2, onder a) tot en met d), van het douanewetboek omschreven bijkomende methoden worden uitgesloten wanneer de douaneautoriteit, hoewel zij over de mogelijkheid beschikte, geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid krachtens artikel 188 van het douanewetboek om monsters van het goed te nemen, op basis waarvan zij kennis had kunnen nemen van de kenmerken ervan?

- 5) Indien het antwoord op de derde en vierde vraag bevestigend is, moet dan artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening aldus worden uitgelegd dat het de douaneautoriteit de mogelijkheid biedt om de douanewaarde uitsluitend met behulp van gegevensfiltering in de nationale douanedatabase vast te stellen door goederen te onderzoeken die uit hetzelfde land afkomstig zijn en onder dezelfde Taric-code vallen als de gecontroleerde bulkgoederen zonder unieke of specifieke kenmerken, die in de periode van 45 dagen vóór en na de aanvaarding van de betrokken douaneaangifte in het vrije verkeer waren gebracht, en het rekenkundig gemiddelde van de eenheidsprijzen per kilogram van de met behulp van de gegevensfiltering verkregen goederen in aanmerking te nemen? Zo ja, kan dan de goede werking van artikel 144, lid 2, onder b) en g), van de uitvoeringsverordening met deze methode worden gewaarborgd?

Aangevoerde bepalingen van internationaal recht – WTO-recht

Artikel 7, noten voor de interpretatie, algemene noot, opeenvolgende toepassing van methoden van waardebepaling, noot inzake artikel 7, van de overeenkomst inzake de toepassing van artikel VII van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel 1994, in bijlage 1 A bij de Overeenkomst tot oprichting van de WTO.

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

De artikelen 15, 70, 74, 163 en 188 van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

De artikelen 129, 140 en 144 van uitvoeringsverordening (EU) 2015/2447 van de Commissie van 24 november 2015 houdende nadere uitvoeringsvoorschriften voor enkele bepalingen van verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 343 van 29.12.2015, blz. 558).

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster is indirecte douanevertegenwoordiger van een importeur die tussen januari 2019 en juli 2019 verschillende, uit China geïmporteerde goederen heeft aangeboden voor inklaring voor het vrije verkeer.
- 2 De douaneautoriteit heeft de douaneprocedures conform het gevraagde uitgevoerd en is vervolgens op 7 april 2020 begonnen met een controle na vrijgave krachtens artikel 48 van het douanewetboek. In het kader van die controle heeft zij de importeur en verzoekster herhaaldelijk verzocht om documenten ter staving van de aangegeven douanewaarde te overleggen. Zij hebben geen gevolg gegeven aan

dat verzoek en hebben ook niet met bewijsstukken aangetoond dat de goederen waren betaald. De goederen waren reeds verkocht en konden daarom niet worden gecontroleerd.

- 3 De douaneautoriteit heeft bij de berekening van de douanewaarde van 1283 van de onderzochte 2053 goederen met inachtneming van artikel 140 van de uitvoeringsverordening de bijkomende methode van artikel 74 van het douanewetboek toegepast. Daarbij heeft zij uit de douanedatabank goederen geselecteerd die afkomstig waren uit hetzelfde land, met dezelfde douanetariefpost, dezelfde code van de regeling en dezelfde code voor het bepalen van de douanewaarde als de onderzochte goederen, die in Hongarije in het vrije verkeer waren gebracht in de periode van 45 dagen vóór de aanvaarding van de betrokken douaneaangifte tot 45 dagen daarna. Vervolgens heeft de douaneautoriteit de eenheidsprijs vastgesteld en daarna de representatieve eenheidsprijs van de vergelijkbare ingevoerde goederen. Als er tussen de resultaten één post over was, werd de eenheidsprijs daarvan genomen, als er twee of meer posten over waren, en de eenheidsprijs van één daarvan gelijk was aan het rekenkundig gemiddelde van de eenheidsprijzen, werd het rekenkundig gemiddelde van de eenheidsprijzen genomen, en wanneer twee of meer posten over waren en geen van de eenheidsprijzen gelijk was aan het rekenkundig gemiddelde van de eenheidsprijzen, werd de hoogste eenheidsprijs onder het rekenkundig gemiddelde van de eenheidsprijzen genomen om de eenheidsprijs te bepalen. De douanewaarde van de onderzochte goederen werd vastgesteld door het nettogewicht van het betrokken goed te vermenigvuldigen met de volgens de bovenvermelde methode vastgestelde eenheidsprijs van het product.
- 4 Beslissend op het bezwaarschrift dat verzoekster tegen het besluit van de douaneautoriteit had ingediend heeft verweerster het primaire besluit bevestigd. Zij stelde zich op het standpunt dat de douaneautoriteit niet verplicht was om een andere lidstaat van de Europese Unie, een instelling van de Europese Unie of het land van uitvoer te raadplegen om informatie uit hun databanken op te vragen. Zij benadrukte dat de douaneautoriteit het proces-verbaal en de Excel-tabellen waarop die autoriteit haar berekeningen had gebaseerd als bijlage bij het besluit aan verzoekster had toegezonden en dat de voor de interpretatie ervan nodige uitleg in het proces-verbaal en in de motivering van het besluit waren opgenomen.
- 5 De rechter in eerste aanleg heeft het beroep van verzoekster ongegrond verklaard. Verzoekster heeft de verwijzende rechter verzocht om herziening van de onherroepelijke rechterlijke uitspraak.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 6 *Verzoekster* betoogt dat de douaneautoriteit de gerede twijfel over de transactiewaarde niet heeft onderbouwd. De enkele omstandigheid dat de importeur niet meewerkte tijdens de controle kan op zich geen basis zijn om een afwijkende douanewaarde vast te stellen.

- 7 Verzoekster stelt ook dat zij als indirecte douanevertegenwoordiger geen verantwoordelijkheid draagt voor het feit dat de importeur de door hem bewaarde documenten tijdens de controle niet heeft overgelegd. De douaneautoriteit had tijdens de douanecontrole alles in het werk moeten stellen om de onderzochte goederen te identificeren.
- 8 Volgens verzoekster heeft de douaneautoriteit niet duidelijk gemotiveerd waarom zij bij de vaststelling van de douanewaarde de methoden voor de waardebepaling heeft overgeslagen die volgens de volgorde voorrang genieten.
- 9 Ook voert zij aan dat verweerster nagelaten heeft de feiten op te helderen, aangezien zij bij de bepaling van de douanewaarde niet alleen de in Hongarije beschikbare gegevens had moeten gebruiken, maar ook de gegevens die in het gehele douanegebied van de Europese Unie beschikbaar zijn.
- 10 Voorts heeft verzoekster er bezwaar tegen dat de gegevens waarvan douaneautoriteit gebruik heeft gemaakt en de daarop gebaseerde berekeningen oncontroleerbaar zijn.
- 11 Verzoekster klaagt zich over het feit dat verweerster een periode van +/- 45 dagen heeft onderzocht. Volgens haar had een onderzoek van een periode van 60 of 90 dagen eerder voor de hand hebben gelegen.
- 12 De berekening van de gemiddelde waarde per gewichtseenheid van 1 kg is ook onjuist, aangezien de eenheidsprijs van de onderzochte goederen in het werkelijke economische leven gewoonlijk niet door het gewicht wordt bepaald.
- 13 Volgens *verweerster* biedt artikel 48 van het douanewetboek de mogelijkheid om na vrijgave van goederen onderzoek te doen naar de bedrijfsboekhouding en andere bescheiden van de aangever van zowel vóór als na de betrokken transacties. De douaneautoriteit heeft de controle voor de vaststelling van de douanewaarde dan ook rechtmatig verricht en zij was bevoegd om een andere douanewaarde vaststellen dan die welke op de aangegeven transactiewaarde was gebaseerd.
- 14 Verweerster wijst erop dat verzoekster krachtens artikel 15, leden 1 en 2, van het douanewetboek moest beschikken over de gegevens en documenten die nodig zijn voor de vaststelling van de in de douaneaangiften vermelde douanewaarde, die zij op verzoek diende te overleggen. Het had op de weg van verzoekster gelegen om de gerede twijfel over de transactiewaarde weg te nemen door passende documenten te overleggen. Door het ontbreken van de documentatie konden de bijkomende methoden niet worden toegepast en was de douaneautoriteit gedwongen om de fall back-methode te gebruiken om de waarde van de goederen te bepalen. Daarbij heeft zij rekening gehouden met het bepaalde in artikel 144, lid 2, van de uitvoeringsverordening.

- 15 Verweerster bestrijdt dat gebruik van uitsluitend op de Hongaarse database gebaseerde gegevens onrechtmatig is. In dat verband verwijst zij naar punt 57 van het arrest van het Hof in de zaak FAWKES (C-187/21, ECLI:EU:C:2022:458).
- 16 Verweerster is van mening dat verzoekster geen informatie heeft verstrekt die aanleiding zou geven tot wijziging van de in aanmerking genomen periode.
- 17 Volgens verweerster is toepassing van de statistisch gemiddelde prijs, of de eenheidsprijs die daaronder ligt en die het dichtst benadert, in overeenstemming met artikel 144, lid 2, onder b), van de uitvoeringsverordening. Aangezien er geen informatie beschikbaar was betreffende de kenmerken van de betrokken goederen, was het redelijk in de zin van artikel 74, lid 3, van het douanewetboek om rekening te houden met goederen met hetzelfde douanetariefnummer.
- 18 Verweerster betwist ten slotte de gegrondheid van verzoeksters bezwaar tegen de berekening van de douanewaarde op basis van het gewicht.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 19 Wat betreft de eerste en de tweede vraag is de verwijzende rechter van oordeel dat uit artikel 140, leden 1 en 2, van de uitvoeringsverordening volgt dat van de indirecte douanevertegenwoordiger niet kan worden verlangd dat hij een bankafschrift overlegt waaruit blijkt dat de factuur is betaald, en dat het ontbreken hiervan op zich geen grond kan zijn voor de afwijzing van de aangegeven transactiewaarde. Het ontbreken van bewijs van de betaling van de tegenwaarde kan namelijk hooguit een indirecte aanwijzing zijn dat de aangegeven transactiewaarde niet de gehele koopprijs omvat.
- 20 Volgens de verwijzende rechter geeft de rechtspraak nog geen antwoord op de vragen 3 tot en met 5 met betrekking tot uit China afkomstige bulkgoederen zonder unieke of specifieke kenmerken die in het hoofdgeding aan de orde zijn.